

que pars non minima iam inde ab antiquissimis temporibus ad nostram usque memoriam constanter existimata atque asserta fuit.

Hercinia] quam sic dictam nonnulli putant ab Ἡρξος, quod circuitum seu septum significat, ideo quod hæc sylva Germaniam fere valli instar circumdet : Basilius Faber Sorianus in *Thesuro erudit. scholast.* inepte : nam appellationem Romani fecerunt ex adiectiuo Germanico *Hergin* vel *Hargin* à substantiuo *Harg* / *Harcia*, quod *Herciniam* notat : ut prisci illi Germani dixerint *Herginwald* / qui nunc *Hargwald* / *Hercinia sylva* : Ioh. Mich. Beutherus in *Not. ad patris comment. in Taciti German. par. 1. cap. 3. n. 66.* Nam & apud Latinos Græcosque scriptores rarius reperitur absolute positum, frequentius in adiunctis ; verbi gratia, *Hercinia sylva*, *Hercinius saltus*, *Hercinium nemus*, Ἡρξών & δρυμὸς, *Hercinium iugum*, à piciferis nempe arboribus, *Hargbäumen* / quibus tota confita & referta est : quarum resina natiuis Germanis *Harg* / aliis *Pech* dicitur à pice, quod est Romanum & prouinciale vocabulum, non Theutonicum, ut minus recte putauit Ægidius Tschudus in *Rhat. Alpin. descript. cap. 38.* Hoc loco intelligi debet incinctus ille *Hercinæ saltus*, quem Paterculus appellat, id est, *Sylva Bohemica*, der *Böhmerwald*.

2. Equidem Bohemiam esse vetustissimam Germaniæ prouinciā, ex Iulio Cæsare, Tito Liuiō, Velleio Paterculo, Iustino, Strabone, Plinio, Arriano, Ptolemæo, aliis veteribus auctoribus abunde constat ; & hoc nomine sexcentis admodum ante natum Christum annis cognitā, asserit Marcus Welsus Duumuir Augustanus, vir summo iudicio summaque doctrina præditus, *lib. 1. Rer. Boicar. fol. 8.* Atque adeo eam in medietate Germaniæ collocat Posidonius apud Strabonem *lib. 7. Geograph.* Quem secutus videtur idem Welsus ibidem scribens : *Boios in præsyluam Herciniam fuisse, quæ media Germania magnum terrarum tractum, perpetua vasti nemoris corona, in orbem cingit.* Et ante eum Hermannus Torrentinus in Elucidario poetico scripsit : *Marcomanni, populus Germaniæ interioris.* Longum esset singula præstantium auctorum dicta & testimonia ad assertionem nostram confirmandam in medium proferre, forassis etiam tædiosum, præsertim lectori in aliis occupato & properanti : ne tamen eorum copia destitutus esse videar, indicabo eos in breui & quasi per satyram, cæteros suis quosque in locis producturus. Sunt autem isti ; C. Plinius Maior, Pomponius Mela, Iul. Solinus, Dionysius Alexandrinus, Messala Corvinus, si titulus non mentitur auctorem, idem Torrentinus, Raphael Regius Volaterranus, Ioachim Vadianus Consul Sanctigallensis, Andreas Alciatus I.C. Sebastianus Munsterus, Ægidius Tschudus Nobilis Glaronensis, Beatus Rhenanus Patricius Selesta-diensis, Conradus Peutingerus I.C. & Patricius Augustanus, Bilibaldus Birckheimerus Consiliarius Cæsareus & Nobilis Patricius Norimbergius, Iacobus Spiegelius I.C. & trium Cæsarum Consiliarius. Philippus Melanchthō, Paulus Iouius Historiographus Romanus, Andreas Palæophyra seu Altha-